

Rapport

Datum: 20 oktober 1998
Rapportnummer: 1998/456

Klacht

Op 19 december 1997 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw X te Y, ingediend door mevrouw mr. Ch. L. van den Puttelaar te Rotterdam, met een klacht over een gedraging de Regionaal Inspecteur voor de Gezondheidszorg te Rijswijk. Nadat verzoekster haar klacht nader had toegelicht, werd naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, een onderzoek ingesteld. Op grond van de namens verzoekster verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoekster, wier echtgenoot zich op 22 januari 1996 heeft gesuïcideerd, klaagt over de wijze waarop de Inspecteur voor de Gezondheidszorg te Rijswijk een begin januari 1996 bij de inspectie ingediende melding over mogelijk grensoverschrijdend gedrag van haar echtgenoot heeft afgehandeld. Verzoekster klaagt er met name over dat de betrokken regionaal inspecteur:

1. niet adequaat heeft gereageerd op het door hem geconstateerde risico van suïcide; 2. in zijn eindrapportage van 19 februari 1996:
 - a. een oordeel heeft gegeven over de handelwijze van verzoeksters echtgenoot terwijl het onderzoek niet was afgerond en verzoeksters echtgenoot niet meer in staat was om zich te verweren en zijn standpunt naar voren te brengen; b. informatie van derden heeft opgenomen waarin ook verzoekster wordt genoemd die niet juist is terwijl bovendien niet duidelijk is wie die derden zijn;
3. zijn eindrapport ter kennis heeft gebracht van de Raad van Toezicht van het Algemeen Psychiatrisch Ziekenhuis waar haar echtgenoot werkzaam was, hoewel dit ziekenhuis niet de melder was. **ONDERZOEK**In het kader van het onderzoek werd de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te zenden van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Verzoekster liet weten zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Voorts verzocht zij de Nationale ombudsman om af te zien van openbaarmaking van de inhoud van de eindrapportage van de inspecteur van 19 februari 1996. Gelet op het privacygevoelige karakter van een aantal passages van deze rapportage heeft de

Nationale ombudsman besloten de desbetreffende passages niet in dit openbare rapport weer te geven. De reactie van de Minister gaf aanleiding het verslag op een punt aan te vullen. **BEVINDINGEN**De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

1. De feiten

- 1.1. De echtgenoot van verzoekster was psychiater en, tot aan zijn dood op 22 januari 1996, directeur behandelingen van een algemeen psychiatrisch ziekenhuis (APZ).

1.2. Op 7 januari 1996 informeerde de RIAGG Dordrecht e.o. de Raad van Toezicht van het betrokken APZ over mogelijk grensoverschrijdend gedrag van verzoeksters echtgenoot jegens een voormalig patiënt van hem, die op het moment van de melding in behandeling was bij de RIAGG. In verband met deze melding vroeg de Raad van Toezicht aan verzoeksters echtgenoot om enkele dagen thuis te blijven. Het APZ zou in die periode nader onderzoek verrichten.

1.3. Op 8 januari 1996 informeerde de RIAGG ook de Inspecteur voor de Gezondheidszorg te Rijswijk (hierna: de inspecteur). De inspecteur besloot tot het instellen van een uitgebreid onderzoek. In de daar direct op volgende dagen voerde de inspecteur gesprekken met onder anderen de directeur algemene zaken van het APZ, met de voorzitter van de Raad van Toezicht van het APZ, en met verzoeksters echtgenoot.

1.4. Op 19 januari 1996 stuurde de inspecteur aan de direct betrokkenen een brief waarin hij zijn voorlopige conclusies had weergegeven. Verzoeksters echtgenoot werd in de gelegenheid gesteld om binnen twee weken te reageren. Vervolgens zou de inspecteur definitieve conclusies formuleren, en eventueel overgaan tot vervolgstappen.

1.5. Op 22 januari 1996 benam verzoeksters echtgenoot zich van het leven. De inspecteur werd hierover op dezelfde dag geïnformeerd door de directeur algemene zaken van het APZ.

1.6. Op 19 februari 1996 rondde de inspecteur zijn onderzoek naar aanleiding van de melding van de RIAGG af met een eindrapportage. De inspecteur stuurde een exemplaar van zijn rapportage aan de gemachtigde van verzoeksters echtgenoot en aan de voorzitter van de Raad van Toezicht van het APZ. De inhoud van deze rapportage luidt als volgt: "...Inleiding Op 16 februari 1996 heeft de Inspectie voor de Gezondheidszorg besloten om het onderzoek naar de feiten en omstandigheden die geleid hebben tot de melding van het grensoverschrijdend gedrag van de voormalig directeur-behandelzaken (de echtgenoot van verzoekster; N.o.) van het APZ (...), dr. (...), af te sluiten. Deze rapportage omvat een gecompriëerd overzicht van de bevindingen. De melding Begin januari 1996 is de akute dienst van de RIAGG Dordrecht e.o. door de waarnemend huisarts van de patiënt in consult geroepen i.v.m. een toenemend angstig, geagiteerd en (rand)psychotisch toestandbeeld waarbij de angst om dezelfde gang te gaan als twee pleegzonen van de familie (van verzoekster en haar echtgenoot; N.o.) (de eerste werd na een verblijf in het gezin langdurig opgenomen in het PC Bloemendaal, de andere heeft zich in 1992 gesuïcideerd) centraal stond. Uit de verwijzing van de waarnemend huisarts bleek dat de patiënt een relatie had gehad met zijn behandelend psychiater. Hoewel de betrokken hulpverleners (een psychiater en een spv-er) aanvankelijk de indruk hadden dat men te maken had met een ongewenste verstengeling van rollen en een platonische relatie als resultante van een "ontspoorde" psychotherapie, kreeg men - mede op basis van de vele brieven en geschriften snel de overtuiging dat de handelwijze van de psychiater (verzoeksters echtgenoot; N.o.) als anti-therapeutisch en zeer schadelijk voor de betrokken patiënt moest worden gekenmerkt. Na uitvoerig intern overleg met de directeur en de eerste geneeskundige werd op 7 januari besloten de Raad van Toezicht van het APZ te informeren en melding te doen van de bevindingen bij de Inspectie. De procedure die de

Raad van Toezicht gevolgd heeftDe Raad van Toezicht van het APZ werd op 7 januari geïnformeerd en heeft nog dezelfde avond de directeur/psychiater (verzoeksters echtgenoot; N.o.) verzocht enkele dagen thuis te blijven zodat men aanvullend onderzoek kon doen en zich een oordeel kon vormen over de ernst van de feiten. De directeur behandelzaken (verzoeksters echtgenoot; N.o.) heeft hier na een aanvullend gesprek met zijn collega, de directeur algemene zaken, mee ingestemd voor een periode van 2-3 werkdagen. Gelet op de feiten zoals die op 10 januari bekend waren heeft de Raad van Toezicht na overleg met haar advocaat besloten de directeur/psychiater op non-actief te stellen en hieromtrent niets naar buiten te brengen. Gelijkzeitig heeft men de directeur/psychiater in de gelegenheid gesteld zijn visie op de hele gang van zaken kenbaar te maken alvorens men in de week van 15 januari zou besluiten welke maatregelen zouden moeten volgen. In het kader van haar eigen onderzoek heeft de Raad van Toezicht eveneens aanvullend advies gevraagd aan (de heer A.; N.o.), een vooraanstaand psychiater die zijn sporen verdiend heeft als voormalig waarnemend hoofdinspecteur voor de geestelijke volksgezondheid, voorzitter van de directie respectievelijk de raad van bestuur van enkele APZ-en en als lid van het Scheidsgerecht voor het Ziekenhuiswezen. Op 16 januari heeft de Raad van Toezicht haar bevindingen getoetst aan de voorlopige conclusies van de Inspectie. Op grond van haar bevindingen in combinatie met het feit dat de directeur algemene zaken op 11 januari 1996 zijn vertrouwen in de directeur behandelzaken had opgezegd, heeft de Raad van Toezicht besloten tot schorsing van de directeur behandelzaken gevolgd door een ontslagprocedure. (Verzoeksters echtgenoot; N.o.) zou tot 18 januari de tijd krijgen om de eer aan zichzelf te houden en aan te kondigen dat hij zijn functie met onmiddellijke ingang had neergelegd (met behoud van de financiële rechten die bij gedwongen ontslag voortvloeiden uit zijn arbeidsovereenkomst). Van deze gelegenheid heeft (verzoeksters echtgenoot; N.o.) geen gebruik gemaakt en op 19 januari heeft de Raad van Toezicht besloten de patiënten, medewerkers, relaties en de pers te informeren. Daarbij heeft de Raad van Toezicht gebruik gemaakt van een externe adviseur. De persverklaring repte over "een ernstig verstoorde behandelrelatie" maar de krantenberichten gaven op 20 januari reeds aan dat de pers op de hoogte was van enkele meer gedetailleerde gegevens. Dit laatste was niet verwonderlijk aangezien de Volkskrant reeds op 18 januari meldde dat men over informatie beschikte m.b.t. deze affaire en zowel bij het APZ als bij VWS om nadere informatie vroeg. De betrokken redakteur ging accoord met de toezegging van de zijde van het APZ dat men binnen 24 uur nader geïnformeerd zou worden. Nadat op 22 januari bekend geworden was dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zich had gesuïcideerd, hebben de directie en Raad van Toezicht van het APZ alle patiënten geïnformeerd en passende maatregelen genomen om eventuele crises op te kunnen vangen. Ondanks de boosheid om zijn suïcide en het verdriet om het verlies van hun behandelaar en/of directeur maar mede dankzij voornoemde maatregelen hebben zich nadien geen ernstige calamiteiten in de patiëntenzorg voorgedaan. Op uitdrukkelijk verzoek van (verzoekster; N.o.) heeft de Raad van Toezicht afgezien van een rouwadvertentie en zijn de vertegenwoordigers van het APZ niet aanwezig geweest op de

begravenis. Het ziekenhuis heeft op 30 januari een goed bezochte herdenkingsbijeenkomst georganiseerd voor alle medewerkers.

De procedure die de Inspectie gevolgd heeft Nadat de Inspectie op 8 januari 1996 was geïnformeerd over de bevindingen van de hulpverleners van de RIAGG ontving de Inspectie nog dezelfde dag een fax van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) met een eerste lezing van zijn verhaal. Op verzoek van alle partijen werd besloten tot een uitgebreid onderzoek binnen korte tijd zodat de periode van non-actiefstelling bij een gunstig onderzoeksresultaat zo kort mogelijk kon duren en eventuele schade aan de persoon van de psychiater/direkteur en/of het APZ tot een minimum zou kunnen worden beperkt. Het onderzoek bestond uit de volgende activiteiten:

- 08 jan.: melding door de RIAGG, ontvangst fax van (verzoeksters echtgenoot; N.o.). - 09 jan.: gesprek met de voorzitter van de Raad van Toezicht en de directeur algemene zaken van het APZ. Tijdens dit onderhoud is niet alleen stilgestaan bij de te volgen procedure en de onderscheiden rollen van de Raad van Toezicht en de Inspectie maar ook bij de gevolgen van de afwezigheid van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) voor de patiëntenzorg en de wijze waarop het personeel en de patiënten t.z.t. zouden moeten worden geïnformeerd. De directeur algemene zaken besloot tot de instelling van een crisisteam en de inschakeling van een externe deskundige, (de heer B.; N.o.), klinisch psycholoog/psychotherapeut en deskundig op het terrein van de milieutherapie en het management van een klinische zetting. - 10 jan.: gesprek van ca. 3 uur met (verzoeksters echtgenoot; N.o.) in aanwezigheid van zijn secretaresse. Tijdens dit gesprek heeft (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zeer uitvoerig mededeling gedaan van zijn levensloop en zijn visie gegeven op het gebeuren in de relatie met de patiënt. - 10 jan.: de directeur algemene zaken belde met de mededeling dat hij voornemens was om nog die middag (verzoeksters echtgenoot; N.o.) mee te delen dat hij op grond van de feiten die hem de afgelopen dagen bekend geworden waren, besloten had om het vertrouwen in zijn collega op te zeggen. De Inspectie heeft hem toen op basis van de eigen inschatting van de mogelijke reaktievormen gewaarschuwd voor agressiviteit al dan niet gericht tegen zichzelf (suïcidaliteit). Op grond van dit signaal heeft de directeur algemene zaken zijn bezoek 1 dag uitgesteld en (de heer C.; N.o.) (die door (verzoeksters echtgenoot; N.o.) aangewezen was als zijn vertrouwenspersoon en voormalig behandelaar) geïnformeerd zodat het relatiernetwerk rond (verzoeksters echtgenoot; N.o.) vooraf de nodige maatregelen kon treffen om hem na afloop van het gesprek op te vangen. (De heer C.; N.o.) was van oordeel dat de verwachte reaktievorm niet zou plaatsgrijpen. - 11 jan.: dossieronderzoek en onderzoek naar de inhoud van alle overlegde brieven en geschriften. - 12 jan.: gesprekken met de patiënt, de ouders van de patiënt en de huidige hulpverlener van de patiënt. - 13 jan.: gesprek van ca. 2,5 uur met (verzoeksters echtgenoot; N.o.) in aanwezigheid van zijn advocate en zijn vertrouwenspersoon, (de heer C.; N.o.). Tijdens dit gesprek lag het accent op de confrontatie met het gegeven dat de visie op de feiten die (verzoeksters echtgenoot; N.o.) ons op 10 januari had verstrekt op essentiële onderdelen afweek van de lezing van de patiënt, ondersteund door de feiten zoals wij die hebben

kunnen vaststellen bij ons onderzoek d.d. 11 januari. Daarnaast werd in dit gesprek aandacht besteed aan de vraag of betrokkene tijdens de relatie met zijn patiënt "ziek" was. De gedachten van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) gingen daarbij uit naar een stemmingsstoornis als reactie op het overlijden van zijn vader (een toestandsbeeld dat mogelijk als verzachtende verklaring voor zijn grensoverschrijdend gedrag kon worden aangemerkt). Voor de Inspectie stond de vraag centraal of betrokkene op grond van de feiten die m.b.t. zijn voorgeschiedenis aan het licht gekomen waren, in staat was om zijn praktijk als kinder- en jeugdpsychiater te continueren. Betrokkene bleek bereid mee te werken aan een nader psychiatrisch onderzoek door een onafhankelijke deskundige die het vertrouwen van zowel (verzoeksters echtgenoot; N.o.) als de Inspectie zou moeten genieten en op basis van een gemeenschappelijke vraagstelling (het was (verzoeksters echtgenoot; N.o.) bekend dat in alle andere gevallen de Inspectie een procedure ex. art. 4 van de Medische Tuchtwet zou overwegen). - 16 jan.: gesprek met de voltallige Raad van Toezicht in aanwezigheid van de directeur algemene zaken en haar adviseurs waarbij bleek dat de bevindingen van de Raad van Toezicht op hoofdlijnen overeenkwamen met die van de Inspectie. - 18 jan.: de advocate (van verzoeksters echtgenoot; N.o.) meldde dat betrokkene accoord ging met een nader onderzoek door (de heer D.; N.o.), psychiater te Amsterdam en vroeg de Inspectie een concept onderzoeksvraag te formuleren. - 19 jan.: vaststelling en verzending van de brieven waarin de voorlopige conclusies van de Inspectie waren vastgelegd. (Verzoeksters echtgenoot; N.o.) werd in de gelegenheid gesteld om binnen 2 weken te reageren alvorens tot definitieve conclusies en eventuele vervolgstappen (gang naar het Tuchtcollege) overgegaan zou worden. Enkele uren later ontving de Inspectie een fax van de advocate van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) met een nadere lezing van zijn visie op de feiten en omstandigheden (geen reactie op de toegezonden brief). - 22 jan.: de Inspectie werd door de directeur algemene zaken van het APZ op de hoogte gesteld van de suïcide van (verzoeksters echtgenoot; N.o.). - 23 jan.: de Inspectie heeft de advocate van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) ingelicht en aangegeven dat zijn overlijden tot gevolg had dat het onderzoek voortijdig zou worden afgerond. - In de weken daarna is de Inspectie nog enkele malen benaderd door mensen die de berichten uit de krant hadden gelezen en ons op de hoogte wilden stellen van hun ervaringen met (verzoeksters echtgenoot; N.o.). Dit betrof enerzijds de ervaringen rond de tuchtklacht waarvoor (verzoeksters echtgenoot; N.o.) in 1990 de maatregel van waarschuwing is opgelegd, anderzijds een groot aantal verhalen m.b.t. de relatie tussen (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en andere jongens in de leeftijdscategorie van 15-20 jaar, met name de tweede pleegzoon die in 1992 suïcide gepleegd heeft. - Gedurende de gehele periode heeft de Inspectie uit het oogpunt van prudentie tegenover de overledene en met het oog op de privacy van de betrokkenen besloten geen opening van zaken te geven. Dit in weerwil van het feit dat:

a. de kranten zeer selectief werden geïnformeerd door de kring van vrienden en collegae van (verzoeksters echtgenoot; N.o.), b. de informatie op onderdelen een sterk vertekend beeld van de feiten en omstandigheden gaf, c. in de pers de positie van de patiënten die schade oplopen onderbelicht bleef, d. de informanten niet geschroomd hebben om het

handelen van de medewerkers en de directie van de RIAGG, de Raad van Toezicht van het APZ en de Inspectie te veroordelen. - 16 febr.: de Inspectie besluit tot afronding van het onderzoek en de Hoofdinspecteur voor de Gezondheidszorg meldt dit in NOVA. De zorg voor de patiënt In goed overleg met de patiënt, zijn ouders en de behandelaar van de RIAGG is afgesproken dat de Inspectie het directe contact met de patiënt en zijn ouders zou beperken tot de gesprekken zoals die op 12 januari zijn gevoerd en dat de patiënt en zijn ouders met het oog op het belastende karakter van de eventuele confrontatie met (verzoeksters echtgenoot; N.o.) niet verder betrokken zouden worden in de te volgen procedure. Zij achtten zichzelf niet in staat om een klachtprocedure te starten en vroegen de Inspectie nadrukkelijk de melding van de RIAGG als zodanig op te vatten en af te handelen. Men gaf toestemming voor de raadpleging van alle stukken die in beheer gegeven waren bij een notaris die door het APZ was aangezocht. Wel bestond er de afgelopen weken uitstekend en frequent contact tussen de directies van de RIAGG en het APZ over de voortgang van de procedure en de invloed die eventuele persberichten op de patiënt en/of zijn ouders zouden kunnen hebben. De Inspectie werd door beide directies regelmatig geïnformeerd over de toestand van betrokkene. Tot op heden kon dankzij een zeer intensieve ambulante behandeling en begeleiding van de patiënt en zijn ouders opname van de patiënt worden voorkomen. De Inspectie heeft de patiënt en zijn ouders bij de afsluiting van het onderzoek schriftelijk geïnformeerd over onze bevindingen en de gelegenheid geboden om indien gewenst over de inhoud van de brief nader van gedachten te wisselen. Een reconstructie van de feiten (...) Voorlopige conclusies (...) Nadere informatie over eerdere vormen van grensoverschrijdend gedrag (...) Kanttekening bij de organisatie Met betrekking tot de organisatie van het APZ is de Inspectie lopende het onderzoek gebleken dat:

- het APZ niet over een beleidsnotitie m.b.t. de preventie van grensvervagend en grensoverschrijdend gedrag (w.o. sexueel misbruik) beschikt. - Bij de taakverdeling tussen beide directieleden een strikte scheiding werd doorgevoerd tussen behandelmaken en beheer waardoor beide directieleden onvoldoende op de hoogte waren van elkaars handel en wandel. Dit fenomeen gaf tevens aanleiding tot terughoudendheid om zich met elkaars portefeuille te bemoeien. - Er onvoldoende controle is op de declaratie van de consulten zodat het mogelijk was om een groot aantal consulten ongedeclareerd te laten. - Er onvoldoende richtlijnen zijn voor het schrijven van tussentijdse berichten aan de huisarts (aanbeveling: minimaal 1x per jaar) en dat controle hierop ontbreekt. - Er geen richtlijnen bestaan voor verplichte intercollegiale toetsing. Het lijkt raadzaam om alle patiënten waarvan de behandeling langer duurt minimaal 1x per jaar te bespreken met collega-behandelaren van de behandel eenheid. Slotopmerkingen:

Uitgaande van de ons bekende feiten en omstandigheden is de Inspectie van oordeel dat:

-

de patiënt door het grensoverschrijdend gedrag van zijn behandelaar schade heeft opgelopen. De opvang, behandeling en begeleiding vanaf begin januari 1996 acht de Inspectie zeer adequaat en zorgvuldig. Hopelijk zullen de uitspraken van de zijde van

vrienden en collegae van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) in de publiciteit (w.o. De Volkskrant d.d. 31 januari en 3 februari, Het Parool d.d. 30 januari en de NRC d.d. 17 februari) geen aanleiding geven tot onterechte schuldgevoelens. - De medewerkers en directie van de RIAGG Dordrecht e.o. zeer zorgvuldig en gewetensvol gehandeld hebben. Van de complottheorie (samenhangend met de afgeketste fusie) zoals die door (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en zijn vrienden is geconstrueerd, is naar het oordeel van de Inspectie niets gebleken. - De Raad van Toezicht van het APZ op zorgvuldige wijze tot haar besluiten is gekomen en bij haar besluitvorming continu rekening heeft willen houden met:

a. de grote verdiensten die (verzoeksters echtgenoot; N.o.) voor de ontwikkeling van de ggz in de regio Dordrecht heeft gehad, b. de prettige samenwerking gedurende een reeks van jaren, en c. het toekomstperspectief van (verzoeksters echtgenoot; N.o.). Op deze gronden heeft men (verzoeksters echtgenoot; N.o.) de kans gegeven om zich eigener beweging uit zijn functie terug te trekken zonder verlies van de rechten die hem bij een gedwongen ontslag zouden toekomen. Daarnaast heeft men gekozen voor een sobere berichtgeving teneinde de schade aan de persoon (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en aan het APZ tot een minimum te beperken. Door de (te) forse verspreiding van het persbericht en de heftige reacties van collegae en vrienden van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) is dit laatste niet gelukt. Waardering moet echter worden geuit voor het feit dat de Raad van Toezicht het heeft kunnen opbrengen om zich in de publiciteit niet teweer te stellen tegen de aantijgingen die aan haar adres werden gedaan. - De directeur algemene zaken na de melding d.d. 7 januari 1996 op voortreffelijke wijze leiding gegeven heeft aan de beheersing van de crisis en reeds een groot aantal maatregelen genomen heeft om:

a. het behandelbeleid meer structuur te geven, b. meer aandacht te geven aan ethiek en omgangsvormen, c. een beleidsnotitie voor te bereiden m.b.t. preventie van ongewenst grensvervagend en/of grensoverschrijdend gedrag, d. te komen tot integraal management, e. het vertrouwen in de instelling te herstellen.

De Inspectie doet de aanbeveling om voornoemde kanttekeningen bij de organisatie in het verbeterproces mee te nemen. - De directeur behandelen zaken bij veel patiënten, medewerkers, collegae en bestuurders zeer geliefd was en grote waardering genoot om zijn werklust, creativiteit, betrokkenheid, originaliteit en vernieuwingsgezindheid maar in deze casus zeer laakbaar grensoverschrijdend gedrag heeft getoond. De feiten en omstandigheden zoals die bij de Inspectie bekend geworden zijn zouden zonder twijfel geleid hebben tot een nadere beoordeling door het Medisch Tuchtcollege. Voorgaande neemt echter niet weg dat het ernstig moet worden betreurd dat betrokkene na de confrontatie met de consequenties van zijn handelen (ondanks de steun die hij van vrienden en collegae ontving) zodanig gekrenkt was dat hij voor zichzelf geen andere uitweg zag dan suïcide. - De medewerkers van het APZ de mededelingen van de schorsing resp. het overlijden van hun directeur behandelen zaken goed hebben kunnen verwerken. De wijze waarop zij de zorg voor hun patiënten onder deze moeilijke omstandigheden hebben gecontinueerd en de wijze waarop zij momenteel meewerken aan

het verbeterproces verdient waardering. - Enkele vrienden en collegae van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) door de heftige reacties op zijn dood een publiciteitsgolf op gang hebben laten komen waarin de feiten zeer selectief en op essentiële onderdelen sterk vertekend zijn weergegeven. Hierdoor is (verzoeksters echtgenoot; N.o.) afgeschilderd als slachtoffer in plaats van als verantwoordelijke voor zijn eigen daden. Gelijktijdig heeft men in de publiciteit de gevolgen van deze relatie voor de patiënt(en) onderbelicht en heeft men niet geschuwd om de opstelling van de medewerkers en de directie van de RIAGG, de Raad van Toezicht van het APZ en de Inspectie voor de Gezondheidszorg te veroordelen terwijl men op de hoogte was van het feit dat deze betrokkenen gelet op hun formele rol niet in de gelegenheid waren tot een publiek weerwoord. Deze gang van zaken moet ernstig worden betreurd, te meer daar de publiciteit aan het beeld van de overledene geen goed gedaan heeft en de publieke discussie over het gedrag van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) vermoedelijk zeer pijnlijk voor de nabestaanden zal zijn. - De constatering dat meerdere collegae en medewerkers op de hoogte waren van grensoverschrijdende gedragingen en desalniettemin daar geen melding van gemaakt hebben bij de Inspectie, moet ernstig worden betreurd.

Mede naar aanleiding van de publiciteit die deze casus gekregen heeft, heeft de Inspectie besloten op 16 februari 1996 uit de anonimiteit te treden. Uit prudentie voor de overledene is de redactie van NOVA daarbij met nadruk verzocht om zich te beperken tot de casus die de aanleiding gaf tot de melding (dit ondanks het feit dat derden de redactie op de hoogte hadden gesteld van het mogelijk sexueel misbruik van de pleegzoon en het verloop van de tuchtklacht). Daarnaast heeft de Inspectie naar aanleiding van de publieke discussie besloten een artikel over grensoverschrijdend gedrag ten behoeve van publikatie in Medisch Contact voor te bereiden..."

1.7. Bij brief van 26 mei 1997 richtte de gemachtigde van verzoekster zich tot de inspecteur met het verzoek om herziening van zijn eindconclusie over verzoeksters echtgenoot, zoals deze was opgenomen in de eindrapportage van 19 februari 1996 (zie onder 1.6.). In deze brief van 26 mei 1997 is het volgende gesteld:

"...Mijn cliënte (verzoekster; N.o.) heeft kennis genomen van de eindrapportage en van het oordeel van de inspectie. Dit oordeel houdt in dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) grensoverschrijdend gedrag heeft vertoond in de behandeling van een patiënt ten gevolge waarvan deze patiënt schade heeft opgelopen. Tevens heeft de inspectie vastgesteld dat de werkgever, het APZ (...), adequaat en juist heeft gehandeld tegenover (verzoeksters echtgenoot; N.o.) door hem de kans te geven zich eigener beweging uit zijn functie terug te trekken om gedwongen ontslag te voorkomen. Daarnaast zou het APZ ook de juiste maatregelen genomen hebben om de ontstane crisis te beheersen. Cliënte is van mening dat zowel de werkgever, het APZ, als de inspectie een ernstige beoordelingsfout gemaakt heeft en tot onjuiste conclusies is gekomen ten gevolge waarvan (verzoeksters echtgenoot; N.o.) volstrekt verkeerd bejegend is. Een en ander heeft tot gevolg gehad dat hij zich terecht aangevallen en niet "begrepen" heeft gevoeld, wat geleid heeft tot ernstige gevolgen. Zoals in het eindrapport terecht wordt vastgesteld was (verzoeksters

echtgenoot; N.o.) bij zijn patiënten, medewerkers, collegae en bestuurders zeer geliefd en genoot hij grote waardering om zijn werklust, creativiteit, betrokkenheid, originaliteit en vernieuwingsgezindheid. (Verzoeksters echtgenoot; N.o.) heeft grote verdiensten gehad voor de psychiatrie en voor de organisatie waarin hij werkzaam was.

Wanneer de melding komt van grensoverschrijdend gedrag, wordt onvoldoende onderkend dat dit niet passend is bij deze voortreffelijke psychiater met de inmiddels opgebouwde staat van dienst. Bestudering van de gevoerde correspondentie heeft helaas niet tot de conclusie geleid dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) ten tijde van de correspondentie ziek was. Op verzoek van (verzoekster; N.o.) heeft de psychiater (de heer E; N.o.) een analyse gemaakt van de persoon (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en diens ziekteverschijnselen. Zijn conclusie is, dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) in de onderhavige periode psychotisch was en derhalve ziek. In een brief die (de heer E; N.o.) aan cliënte heeft gericht, (...) geeft (de heer E; N.o.) op grond van zijn onderzoek en analyse aan door welke factoren (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zijns inziens psychotisch is geraakt. Het onderzoek dat (de heer E; N.o.) heeft verricht, heeft uiteraard post mortem plaatsgevonden; het is gebaseerd op informatie van (verzoekster; N.o.) en op basis van vele geschriften van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zelf. Het verbaast dat de psychotische toestand bij (verzoeksters echtgenoot; N.o.) niet gesignaleerd is door zijn collega's die hem jarenlang goed kenden en die geacht mochten worden deskundig te zijn. De indruk die uit het onderzoek naar voren komt, is dat de inspectie uit alle macht getracht heeft om de crisis, die ontstaan was door de melding van overschrijdend gedrag, op zo kort mogelijke termijn de kop in de drukken. Daardoor moest (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zo snel mogelijk verdwijnen. De vraag is of (verzoeksters echtgenoot; N.o.) voldoende gehoord is en of voldoende aandacht besteed is aan datgene wat van de zijde van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) naar voren werd gebracht. Aan de inspectie was immers duidelijk geworden dat er zich iets eigenaardigs voordeed, want (verzoeksters echtgenoot; N.o.) was juist zo'n bijzondere vakman, collega en bestuurder. De vraag is of er voldoende diepgaand gekeken is naar wat er feitelijk aan de hand was. Uit de rapportage blijkt toch dat reeds op 13 januari 1996, tijdens een gesprek met (verzoeksters echtgenoot; N.o.) in aanwezigheid van zijn advocaat en zijn vertrouwenspersoon - (de heer C; N.o.) aandacht besteed is aan de vraag of (verzoeksters echtgenoot; N.o.) tijdens de relatie met zijn patiënt "ziek" was. (Verzoeksters echtgenoot; N.o.) gaf daarbij zelf aan dat er

sprake was van een stemmingstoornis als reactie op het overlijden van zijn vader. (Verzoeksters echtgenoot; N.o.) toonde zich ook bereid om mee te werken aan een psychiatrisch onderzoek door een onafhankelijk deskundige. Eerder, op 10 januari, werd aan de inspectie meegedeeld dat de directeur algemene zaken besloten had om het vertrouwen in (verzoeksters echtgenoot; N.o.) op te zeggen. De inspectie heeft toen gewaarschuwd voor agressiviteit al dan niet gericht tegen zichzelf, doch heeft nagelaten adequate maatregelen te treffen. Onbegrijpelijk acht ik het dat enerzijds wel behoefte bestond aan nader onderzoek van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) op grond van het

vermoeden van een psychische ziekte, terwijl het tegelijkertijd toegestaan werd dat er veringrijpende maatregelen genomen werden, waarvan de inspectie zelf al voorzag dat dat ernstige gevolgen kon hebben, met name suïcide. Inmiddels is door het onderzoek dat (de heer E; N.o.) gedaan heeft aannemelijk dat er inderdaad sprake was van ziekte, die van invloed was op het handelen van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) in die periode. De reactie die echter gevolgd is, is die van onbegrip en verwijdering in plaats van opvang en steun. Dit moet een zeer negatieve invloed gehad hebben op de zich toch al in crisis bevindende (verzoeksters echtgenoot; N.o.). Hoe het ook zij, voor de nabestaanden en met name voor (verzoekster; N.o.), is het onverkwikkelijk dat haar man op de wijze zoals vervat in de eindrapportage wordt neergezet, waarbij onvoldoende recht gedaan wordt aan zijn verdiensten en voorbij gegaan wordt aan zijn kwetsbare positie op dat moment. Dit laatste beeld is onjuist en dient herzien te worden. Gaarne zou ik derhalve zien dat u de conclusie van uw eindrapportage zou heroverwegen en herzien, mede naar aanleiding van het onderzoek van (de heer E; N.o.). Indien duidelijk was geweest dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) op het moment van de relatie met zijn patiënt "ziek" was en wanneer de ziekte onderkend zou zijn, dan zou zowel het bestuur van het APZ als de inspectie mijns inziens anders hebben gehandeld. Immers, dan kwam niet aan de orde de vraag of hij zelf ontslag zou willen nemen danwel ontslagen zou worden, maar dan zou hij met ziekteverlof gestuurd zijn. In plaats van repressie (maatregelen van de inspectie) zou aangedrongen zijn op behandeling.

Dit alles kan niet teruggedraaid worden. Wel kan teruggedraaid worden de beeldvorming rond (verzoeksters echtgenoot; N.o.). Ik ben van mening dat dit niet alleen voor mijn cliënte van belang is maar ook voor de betrokken patiënt. Het lijkt mij verschil uitmaken of hij door een psychiater moedwillig is gemanipuleerd danwel dat hij slachtoffer is geworden van een eveneens zieke dokter..."

1.8. De inspecteur reageerde bij brief van 5 juni 1997 als volgt:

"... - Hoewel ik begrip kan opbrengen voor de problemen die (verzoekster; N.o.) met de verwerking van de suïcide van haar echtgenoot heeft en met de gebeurtenissen die daaraan vooraf gegaan zijn, moet ik u wijzen op het feit dat de rapportage het handelen van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) in zijn functie van psychiater/directeur-patiëntenzorg en niet als privé-persoon betreft en dat de rapportage inhoudelijke informatie omvat die tot zijn beroepsgeheim gerekend moet worden. - Uw uitspraken met betrekking tot de wijze waarop ik had moeten handelen respectievelijk gehandeld zou hebben, getuigen van onvoldoende kennis van zaken (waaromtrent ik u vanuit mijn geheimhoudingsplicht overigens ook geen nader inzicht in kan geven) en doen mij vermoeden dat ik als "boodschapper van het slechte nieuws" verantwoordelijkheden toegemeten krijg die anderen (waaronder (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zelf) betreffen. - Inzake de beheersing van de crisis die ontstaan was door de melding en het besluit van de Raad van Toezicht om over te gaan tot de beëindiging van de arbeidsrelatie met (verzoeksters echtgenoot; N.o.) draagt de Inspectie voor de Gezondheidszorg geen verantwoordelijkheid. Vanaf het begin is er voor alle partijen sprake geweest van een

duidelijke scheiding in rollen en verantwoordelijkheden. De verantwoordelijkheid voor de schorsing respectievelijk de voorgenomen beëindiging van de arbeidsovereenkomst ligt bij de Raad van Toezicht die haar besluiten gehoord derden en na toetsing van haar eigen bevindingen aan die van de Inspectie zoals die tot op dat moment bekend waren geheel zelfstandig heeft genomen. Daarbij is door de Raad van Toezicht uitgegaan van een aantal feiten en omstandigheden waaronder de directe aanleiding tot mijn bemoeienis met deze casus. Het is niet aan mij om u nader te informeren over de overwegingen die ten grondslag lagen aan het besluit van de Raad van Toezicht dus ook niet over de vraag in hoeverre de mogelijkheid dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) "ziek" was ten tijde van de gewraakte handelingen

en gedragingen en/of op het moment van besluitvorming, een rol gespeeld heeft. Mede als gevolg van de forse externe kritiek op de handelwijze van de Raad van Toezicht heb ik gemeend mij achteraf (zie slotopmerking in de rapportage) wel een oordeel te moeten aanmeten over de zorgvuldigheid waarmee de Raad van Toezicht tot haar besluit is gekomen. - Op dringend verzoek van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en rekening houdende met mogelijke negatieve effecten voor (verzoeksters echtgenoot; N.o.) van een periode van op non-actief stelling heeft de Inspectie direct aansluitend aan de melding zeer veel tijd en energie gestoken in het onderzoek naar de melding. De feiten werden mede daardoor snel duidelijk. In strijd met de oorspronkelijke verwachtingen van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) kwamen langs meerdere wegen veel zaken aan het licht die duiden op onzorgvuldig respectievelijk onprofessioneel handelen waardoor de Raad van Bestuur zich genoodzaakt zag om ingrijpende besluiten te nemen en waardoor de Inspectie zich genoodzaakt zag om betrokkene te verzoeken mee te werken aan een nader psychiatrisch onderzoek en te melden dat er gronden waren voor een nadere toetsing door de Tuchtrecter. - Met betrekking tot de rol van de Inspectie moet worden opgemerkt dat immer rekening gehouden is met het feit dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) ten tijde van zijn grensoverschrijdende gedragingen "ziek" was/kan zijn geweest. Indien dit uit het nader onderzoek van (de psychiater D. die verzoeksters echtgenoot eerder zou onderzoeken; N.o.) zou zijn gebleken, zou dit echter nimmer als excuus kunnen worden aangemerkt. Hoogstens zou dit gegeven van betekenis geweest kunnen zijn voor de formulering van de tuchtklacht, de ernst van de maatregel die door het MTC zou worden opgelegd en voor de vraag of betrokkene in staat geacht moest worden zijn praktijk te hervatten. In een dergelijke complexe problematiek vervult de Inspectie geen rol als hulpverlener maar als onderzoekende, toetsende en beoordelende instantie (een rol zowel ten behoeve van de Raad van Toezicht, de patiënt die de melding betreft, de melder als de aangeklaagde). Dit betekent dat ik mij slechts vergewist heb van het feit dat er rond (verzoeksters echtgenoot; N.o.) een netwerk van vrienden en bekenden actief was die voor de noodzakelijke opvang en steun zouden kunnen zorgen en dat ik mij nadrukkelijk niet heb laten positioneren als eenzijdige belangenbehartiger van betrokkene. -

De Inspectie treedt niet op als beoordelaar van iemands psychiatrisch toestandsbeeld. Bij ernstige twijfel aan iemands lichamelijk en/of psychisch functioneren respectievelijk bij signalen hieromtrent kan door de Inspectie een beroep gedaan worden op artikel 4 van de Medische Tuchtwet waarna de Tuchtrechter kan beslissen tot een nader onderzoek door een praktiserend arts/specialist. Voorgaande neemt niet weg dat er bij mij tijdens de beide gesprekken met (verzoeksters echtgenoot; N.o.) geen vermoeden was op het bestaan van manifeste suïcidale gedachten. De wijze waarop ik hem echter in de loop van circa 10 jaar had leren kennen (aanvankelijk als collega-directeur, later als inspecteur) heeft mij doen vermoeden dat hij op diep ingrijpende besluiten zou kunnen reageren op een wijze zoals ik in de rapportage heb aangegeven. Vanuit mijn verantwoordelijkheid als Inspecteur (zie ook vorige alinea) meen ik geen andere rol te hebben moeten vervullen respectievelijk anderen te hebben moeten informeren over de mogelijkheid van suïcidaliteit dan aldaar is vermeld. - Ik onderken dat de feiten en vermoedens zoals vastgelegd in de rapportage (...) het beeld van betrokkene kunnen hebben geschonden. De rapportage is echter slechts ter beschikking gesteld aan de advocate van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) (zijn gemachtigde) en aan de voorzitter van de Raad van Toezicht. Ik ga er van uit dat dergelijke rapportages prudent behandeld worden en dat geen anderen dan de direct betrokkenen inzage hebben. Dit impliceert dat het beeld dat anderen van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) hadden onmogelijk door mijn optreden kan zijn geschaad. (...) Tot zoverre mijn reactie op uw schrijven. Het zal u duidelijk zijn dat ik de casus heb gesloten en dat uw schrijven mij geen aanleiding geeft tot heropening van de zaak. Dit alles neemt niet weg dat ik hoop dat voorgaande verduidelijking over de rol van de Inspectie een bijdrage kan leveren aan de verdere verwerking van de suïcide van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) door zijn nabestaanden..."

2. Het standpunt van verzoekster

2.1. Het standpunt van verzoekster is weergegeven onder **KLACHT**

. Met betrekking tot het eerste klachtonderdeel stelde haar gemachtigde in het verzoekschrift van 15 december 1997 het volgende:

"...(Verzoekster; N.o.) is van mening dat bij een dergelijk risico van suïcide het op de weg van de Inspecteur had gelegen om a) tenminste de huisarts van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) hiervan op de hoogte te stellen b) bij de Raad van Toezicht op matiging aan te dringen. In plaats daarvan heeft de Inspecteur slechts melding van het door hem gesignaleerde risico gedaan bij de Raad van Toezicht van het APZ, in dit geval vertegenwoordigd door de directeur algemene zaken. Juist deze Raad, die op het punt stond (verzoeksters echtgenoot; N.o.) te schorsen en een ontslagprocedure in gang te zetten, was niet in de positie om tegelijk hulp/zorg aan (verzoeksters echtgenoot; N.o.) te geven. Het was in deze omstandigheden niet verantwoord om de verantwoordelijkheid voor de opvang van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) neer te leggen bij degene die het voornemen had (verzoeksters echtgenoot; N.o.) te ontslaan. (Verzoekster; N.o.) is van mening dat de Inspecteur derhalve jegens haar en haar echtgenoot hoogst onzorgvuldig gehandeld heeft door aan zijn vrees voor suïcide geen adequate opvang te verbinden.

Hierbij moet worden opgemerkt dat de Inspecteur beschikte over een grote hoeveelheid correspondentie van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) waarin, naar (verzoekster; N.o.) eerst ná de dood van haar man begrepen heeft, deze expliciet gewag maakt van zijn voornemen zijn leven te beëindigen..."

2.2. Met betrekking tot het tweede klachtonderdeel stelde verzoeksters gemachtigde het volgende:

"...De gedetailleerde weergave van de brieven en geschriften van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) waarover de Inspecteur beschikte en de gevolgtrekkingen welke hij hieraan verbindt, zijn naar het oordeel van (verzoekster; N.o.) eenzijdig en hoogst tendentius. (Verzoekster; N.o.) meent dat met dit rapport de privacy van zowel haar echtgenoot, diens patiënt alsmede die van haarzelf is geschonden, temeer daar het rapport aperte onjuistheden bevat. Bovendien: welk nut had het na de suïcide van haar echtgenoot volslagen buitenstaanders van intieme niet vaststaande gegevens op de hoogte te brengen. In de weergave van de feiten wordt door de Inspecteur ook melding gemaakt van informatie van derden.

Onduidelijk is wie deze derden zijn. (In de rapportage van 19februari 1996; N.o.) wordt ook (verzoekster; N.o.) genoemd. Over haar wordt gezegd dat zij op de hoogte zou zijn geweest van een seksuele relatie tussen haar man en een ex-patiënt. Volgens de Inspecteur zou haar man toen een zwijgplicht hebben afgedwongen. De jongen zou zich later hebben gesuïcideerd. De suggestie wordt gewekt dat dit te maken heeft met de seksuele relatie die hij met (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zou hebben gehad, waarvan (verzoekster; N.o.) dan op de hoogte zou zijn geweest. Deze informatie is volstrekt onjuist. (Verzoekster; N.o.) heeft nooit iets waargenomen van een seksuele relatie tussen haar man en een patiënt, laat staan dat, zoals gesteld is, althans gesuggereerd wordt, (verzoekster; N.o.) op de hoogte zou zijn geweest, doch niet zou hebben ingegrepen. Sterker: toen de jonge man, op wie de Inspecteur doelt, enige jaren na zijn vertrek bij het echtpaar hen schriftelijk begon te bedreigen, heeft het echtpaar de dreigbrieven bij de politie (...) in bewaring gegeven. Ronduit insinuerend is het rapport waar het gaat om een pleegzoon van het echtpaar die psychotisch is geweest (ad. blz. 1, "De melding", 5regel). Het lijkt nu of deze pleegzoon in verband met zijn verblijf bij het echtpaar (...) psychotisch is geworden. In werkelijkheid heeft het echtpaar zich over deze jongen ontfermd, op verzoek van wijlen Prof. Dr. (...), indertijd hoofd psychiatrie van het Academisch Ziekenhuis (...), waar deze jongen wegens een psychose opgenomen was. Dat deze psychose zou recidiveren had niets uitstaande met de bejegening door het echtpaar (...), maar met de aard van de ziekte zelf..."

2.3. Met betrekking tot het derde klachtonderdeel merkte verzoeksters gemachtigde het volgende op:

"...Het APZ was de werkgever van (verzoeksters echtgenoot; N.o.). Nu er geen noodzaak was om de zaak verder te onderzoeken, door de suïcide van (verzoeksters echtgenoot; N.o.), was er geen enkele reden voor de Inspectie om het APZ het standpunt van de Inspectie, gebaseerd op een niet afgerond onderzoek, mee te delen..."

2.4. Bij brief van 20 maart 1998 lichtte verzoeksters gemachtigde de klacht toe. Met name ging zij in deze brief in op het antwoord van de inspecteur van 5 juni 1997 (zie onder 1.8.). In deze toelichting gaf verzoeksters gemachtigde per liggend gedachtestreepje in dat antwoord van de inspecteur haar commentaar. Verzoeksters gemachtigde liet het volgende weten:

"... - (1) De Inspecteur verwijst ernaar dat de rapportage inhoudelijke informatie omvat die tot het beroepsgeheim van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) behoren als psychiater/directeur patiëntenzorg. Ik erken dit feit. Ik respecteer het ook. Wellicht reden temeer voor de Inspecteur hier ook met prudentie mee om te gaan. - (2) De Inspecteur constateert dat ik onvoldoende kennis van zaken heb en dat hij als boodschapper van het slechte nieuws verantwoordelijkheden toegemeten krijgt die anderen betreffen. Dit standpunt is mij niet geheel duidelijk. Zoals ook uit de bij u gedeponeerde klacht blijkt, gaat het er mij niet om of (verzoeksters echtgenoot; N.o.) wel of niet juist gehandeld heeft. Inhoudelijk had de klacht wellicht tot een gegrondverklaring kunnen leiden tegen (verzoeksters echtgenoot; N.o.). Ik treed hier niet in. Het gaat erom dat het onderzoek naar de klacht nog liep op het moment dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zich het leven benam. Het onderzoek was derhalve niet afgerond. Daarnaast had het geen zin om, nu de aangeklaagde (verzoeksters echtgenoot; N.o.) er niet meer was en het onderzoek niet afgerond was toch te komen tot een eindoordeel en dat eindoordeel ter kennis te brengen van de werkgever van (verzoeksters echtgenoot; N.o.). Het is juist dat ik niet inhoudelijk in kan gaan op de aspecten die hebben geleid tot de klacht tegen (verzoeksters echtgenoot; N.o.). Waar het hier echter om gaat is dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) niet meer in de gelegenheid was om zich te verweren en zijn standpunt naar voren te brengen. De conclusie van de Inspectie, welke conclusie verstuurd is aan de werkgever, is derhalve een product dat tot stand is gekomen zonder algeheel afgerond onderzoek en zonder dat de persoon waar het om ging, (verzoeksters echtgenoot; N.o.), in staat was om zijn reactie te geven. Ten onrechte vermoedt de Inspecteur dat hij als "boodschapper van het slechte nieuws" verantwoordelijkheden toegemeten krijgt die anderen betreffen. Het zij herhaald dat het er er niet om gaat dat hij slecht nieuws heeft, doch dat hij nieuws brengt dat niet gebaseerd is op een evenwichtig onderzoek. Nieuws dat niet kon worden weersproken door de betrokkene. Het gaat er niet om om de Inspecteur de zwarte piet toe te spelen, doch er wordt gesteld dat de Inspecteur jegens (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en zijn nabestaanden onzorgvuldig heeft gehandeld.

- (3) Het is juist dat de Inspecteur geen verantwoordelijkheid draagt voor het besluit van de Raad van Toezicht. Dit is ook nimmer gesteld. De Inspecteur is echter wel verantwoordelijk voor de advisering en motivering van het advies. De Inspecteur geeft zelf reeds aan dat de rollen en verantwoordelijkheden duidelijk gescheiden waren. - (4) Geen opmerkingen. - (5) Het feit dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zeer waarschijnlijk ziek was ten tijde van de hem verweten handelingen kan naar de mening van de Inspecteur nimmer als excuus worden aangemerkt. Het gaat er (verzoekster; N.o.) niet om om het handelen van (haar

echtgenoot; N.o.) te rechtvaardigen. Het gaat er om dat zijn handelen in de juiste context op grond van de juiste feiten en na het horen van hemzelf pas beoordeeld kon worden. De ziekte zou slechts een ander licht op de zaak hebben kunnen werpen, zou een bepaald handelen wellicht verklaarbaar hebben kunnen gemaakt. Dit is niet hetzelfde als een excuus. Waar het echter om gaat is nogmaals niet de beoordeling van de klacht zelf, doch het feit dat er een beoordeling heeft plaatsgevonden zonder een afgerond onderzoek. Van de Inspecteur wordt beslist niet gevraagd dat deze een rol als hulpverlener op zich neemt. De Inspecteur is echter arts/psychiater, en in die functie heeft hij een man voor zich waarvan hij blijkens de rapportage van mening is dat het gevaar op suïcide reëel is. Van de Inspecteur wordt niet gevraagd dat hij dan (verzoeksters echtgenoot; N.o.) hulp verleent, maar wel juist nu hij zelf aangeeft dat hij (verzoeksters echtgenoot; N.o.) in een werksituatie gedurende lange tijd heeft meegemaakt en hem persoonlijk goed kende op een adequate wijze met dit vermoeden was omgegaan. Dit betekent, hetgeen reeds in de brief aan u van 15 december 1997 is uiteengezet, dat het op zijn weg gelegen had om bij de bestaande arts-contacten (huisarts) de kwestie te melden en dat niet volstaan had kunnen worden met het vergewissen of (verzoeksters echtgenoot; N.o.) een netwerk had. Dit vergewissen gebeurde trouwens bij de werkgever van (verzoeksters echtgenoot; N.o.). Bekend was dat er op dat moment juist een vertrouwensbreuk was tussen werkgever en (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en dat sprake was van een crisis. Het was derhalve niet waarschijnlijk dat deze werkgever op enigerlei wijze adequaat kon reageren op de mededeling van de Inspecteur.

- (6) De Inspecteur stelt thans dat er geen vermoeden was op het bestaan van manifeste suïcidale gedachten. In de eindrapportage geeft de Inspecteur op blz. 3 onder gedachtestreepje 4 aan:

"De Inspectie heeft hem (de directeur algemene zaken van het betrokken ziekenhuis; N.o.) toen op basis van de eigen inschatting van de mogelijke reactievormen gewaarschuwd voor agressiviteit al dan niet gericht tegen zichzelf (suïcidaliteit)." De Inspecteur heeft overigens de in de eind-rapportage genoemde (heer C.; N.o.) later schriftelijk verweten dat hij het pre-suïcidaal syndroom bij (verzoeksters echtgenoot; N.o.) niet herkend had in tegenstelling tot de Inspecteur zelf. De Inspecteur is van mening dat hij geen andere verantwoordelijkheid heeft dan anderen te informeren. Op zichzelf is dit juist. Het gaat er echter om welke anderen geïnformeerd moet worden bij een vermoeden op suïcidaliteit. Dit dient mijn inziens de huisarts te zijn en niet de werkgever. - (7) De Inspecteur stelt dat de rapportage slechts ter beschikking is gesteld aan de advocate van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en aan de voorzitter van de Raad van Toezicht. Juist met betrekking tot dat laatste punt is (verzoekster; N.o.) van mening dat de Inspecteur onzorgvuldig gehandeld heeft. Immers, blijft de eindrapportage zoals de Inspecteur had kunnen begrijpen niet bij de voorzitter van de Raad van Toezicht, doch circuleert de eindrapportage door de hele Raad van Toezicht en ondersteunend personeel. Maar zelfs de voorzitter van de Raad van Toezicht had de rapportage niet mogen ontvangen omdat daarmee onnodig privacy-gegevens vrijkomen van (verzoeksters echtgenoot; N.o.).

Eenzijds geeft de Inspecteur zelf aan onder gedachtestreepje nr. 2 dat de privacy in het geding is, niet alleen van (verzoeksters echtgenoot; N.o.), doch ook van de klager en anderzijds vormt dit voor hem kennelijk geen beletsel om deze gegevens kenbaar te maken aan de Raad van Toezicht..."

3. Het standpunt van de Minister

3.1. In zijn reactie op de klacht van verzoekster merkte de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport met betrekking tot het eerste klachtonderdeel het volgende op: "...De Regionaal Inspecteur zou niet adequaat gereageerd hebben op het door hem geconstateerde risico van suïcide.

De Regionaal Inspecteur was vanuit zijn rol en verantwoordelijkheid in principe slechts belast met het onderzoek en de beoordeling van de feiten, het toezicht op het functioneren van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) als behandelaar en als directeur behandelingen van het APZ en het functioneren van het APZ. Deze rol onderscheidt zich nadrukkelijk van die van raadsman of behandelaar van (verzoeksters echtgenoot; N.o.). Vandaar dat de Regionaal Inspecteur zowel de Raad van Toezicht als (verzoeksters echtgenoot; N.o.) vanaf het begin kenbaar heeft gemaakt dat er een wezenlijk verschil in rol en verantwoordelijkheid aan de orde was. Vanuit zijn professionele achtergrond heeft de Regionaal Inspecteur echter tijdig onderkend (namelijk reeds tijdens het telefonisch onderhoud met (verzoeksters echtgenoot; N.o.) waarbij hij werd uitgenodigd voor het gesprek op 10 januari 1996) dat het hier om een ernstige zaak ging en dat betrokkene bij de verdere behandeling van de melding mogelijk persoonlijke steun kon gebruiken. Hij heeft betrokkene dan ook nadrukkelijk uitgenodigd om zich tijdens het onderhoud d.d. 10 januari op het kantoor van de Regionale Inspectie te Rijswijk door zijn echtgenote of een vertrouwenspersoon te laten vergezellen. Dit advies heeft (verzoeksters echtgenoot; N.o.) opgevolgd en op 10 januari werd hij vergezeld door zijn secretaresse. Daarbij gaf hij ongevraagd aan dat zijn echtgenote niet mee kon komen in verband met verplichtingen in het ziekenhuis waar zij als anaesthesiste werkzaam is. Aan het einde van een ruim 3 uur durend gesprek waarin (verzoeksters echtgenoot; N.o.) ongevraagd veel over zichzelf verteld heeft en o.a. aangaf dat hij tot september 1995 in behandeling geweest was bij een persoonlijke vriend, (de heer C; N.o.) (werkzaam bij de toenmalige RIAGG RNO te Rotterdam), meldde hij dat het de Inspectie toegestaan was om desgewenst met (de heer C; N.o.) in contact te treden om nadere informatie over hem te verkrijgen. Aan het einde van dit gesprek heeft de Regionaal Inspecteur gevraagd of (verzoeksters echtgenoot; N.o.) voldoende steun vanuit zijn directe omgeving kreeg. Dit werd door hem beaamd en zodoende was er geen reden om anderen in te schakelen of te informeren. De Regionaal Inspecteur heeft ook direct ingestemd met het verzoek van de advocaat van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) om toe te staan dat (de heer C; N.o.) bij het tweede gesprek (op het kantoor van de advocaat van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) op 13 januari aanwezig zou zijn. Het verloop van dit tweede gesprek gaf de Regionaal Inspecteur geen aanleiding om nogmaals nadere vragen te stellen over de steun en begeleiding door derden aangezien

(verzoeksters echtgenoot; N.o.) begeleid werd door zijn advocaat en door zijn vertrouwenspersoon, vriend en behandelaar. Wel is toen afgesproken dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zich

door een onafhankelijke psychiater zou laten onderzoeken teneinde te kunnen bepalen of hij zijn werkzaamheden (...) als (kinder-)psychiater kon hervatten. De reden hiervoor was gelegen in de ernst van de feiten die gedurende het onderzoek gebleken waren en de twijfel die gedurende de gesprekken was gerezen omtrent mogelijke manifeste psychopathologie in de periode waarin het contact met de betrokken patiënt had plaatsgevonden (verzoeksters echtgenoot; N.o.) had zelf aangegeven dat hij inmiddels hersteld was en dat hij zijn behandeling beëindigd had). Toen de Regionaal Inspecteur door de collega-directeur van het APZ geïnformeerd werd over diens voornemen om (verzoeksters echtgenoot; N.o.) op te zoeken en mee te delen dat hij de Raad van Toezicht van het APZ zou melden dat hij het vertrouwen in (verzoeksters echtgenoot; N.o.) als collega-directeur wilde opzeggen, heeft de Regionaal Inspecteur onderkend dat deze mededeling aanleiding zou kunnen geven tot een forse emotionele reactie van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) (welke zou kunnen bestaan uit boosheid, verdriet, e.d.). De Regionaal Inspecteur heeft de collega van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) geadviseerd contact op te nemen met (de heer C; N.o.) en hem van zijn voornemen in kennis te stellen met het verzoek adequate opvang na het voorgenomen gesprek te regelen. Dit advies kwam voort uit het gegeven dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) in de voorafgaande dagen ook de voorzitter van de Raad van Toezicht en zijn collega-directeur toestemming gegeven had om met (de heer C; N.o.) contact op te nemen over zijn problemen en uit het gegeven dat de collega-directeur hierover reeds met (de heer C; N.o.) had gesproken. Conclusie Uitgaande van bovenstaande heeft de Regionaal Inspecteur zorgvuldig en voldoende betrokken gehandeld en rekening gehouden met de gemoedstoestand van (verzoeksters echtgenoot; N.o.). Vanuit zijn rol en verantwoordelijkheid waren voor de Regionaal Inspecteur verder geen redenen om zich met de behandelaar te verstaan..."

3.2. Met betrekking tot het tweede klachtonderdeel liet de Minister het volgende weten: "...Ad a. De Regionaal Inspecteur zou in zijn eindrapportage d.d. 19februari 1996 een oordeel hebben gegeven over de klacht terwijl het onderzoek niet was afgerond en verzoeksters echtgenoot niet meer in staat was om zich te verweren en zijn standpunt naar voren te brengen.

In deze casus was geen sprake van een klacht van een patiënt over de behandelaar, maar sprake van een signaal van de directie van de RIAGG Dordrecht e.o. op geleide van informatie die men van een patiënt had verkregen. Dit signaal is in het kader van het interventietoezicht mede op verzoek van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zelf uitgebreid en in korte tijd onderzocht. (Verzoeksters echtgenoot; N.o.) is in de periode voorafgaande aan zijn overlijden tweemaal in de gelegenheid gesteld om zijn visie op het gebeuren en op de bevindingen van de Regionaal Inspecteur mondeling mee te delen (zowel voorafgaande aan de gesprekken met de patiënt en diens ouders én het dossieronderzoek als daarna).

Daarnaast is hij mondeling en schriftelijk (via zijn advocaat) in kennis gesteld van de voorlopige conclusies van de Inspectie en is hij nogmaals in de gelegenheid gesteld om zijn visie nader schriftelijk te geven (het is de Inspectie niet bekend of hem het schrijven d.d. 19 januari 1996 heeft bereikt, van de geboden gelegenheid heeft hij echter voor zijn overlijden geen gebruik meer gemaakt). Hij was op 13 januari 1996 op de hoogte gesteld van de mogelijkheid van de Inspectie om zijn handelen door de Tuchtrector te laten beoordelen. Het enige onderwerp dat nog restte was het nadere psychiatrisch onderzoek. Met het oog op de wens van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) om zijn praktijk zo spoedig mogelijk te hervatten was namelijk afgesproken dat een onafhankelijk psychiater hem zou onderzoeken. In overleg met de Inspectie koos (verzoeksters echtgenoot; N.o.) voor (de heer D; N.o.), hoogleraar psychiatrie aan de VU te Amsterdam en voorzitter van de Nederlandse Vereniging voor Psychiatrie. (De heer D; N.o.) zou hem onderzoeken en de Inspectie op de hoogte brengen van zijn bevindingen opdat bezien kon worden of het verantwoord was dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zijn praktijk zou hervatten. Dit onderzoek heeft niet meer plaatsgevonden, hoewel de afspraken daarvoor door (verzoeksters echtgenoot; N.o.) reeds waren gemaakt. In deze kwestie speelde voor de Regionaal Inspecteur zowel het functioneren van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) als ook het functioneren van het APZ. De zaak is bovendien niet los te zien van een overstelpende hoeveelheid perspublicaties en een aantal op de zaak betrekking hebbende televisie-uitzendingen. Deze intensieve aandacht vanuit de media heeft geleid tot grote onrust bij alle betrokkenen en met name onder de (plaatselijke; N.o.) bevolking. Het tragisch overlijden van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) versterkte de onrust nog meer. De Regionaal Inspecteur was van mening dat het onderzoek moest en kon worden gecontinueerd, ondanks het overlijden van (verzoeksters echtgenoot; N.o.). In de media werd namelijk een relatie gelegd tussen de schorsing van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en zijn overlijden.

De schuld van het overlijden van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) werd bij (de Raad van Toezicht van) het APZ gelegd. Bovendien meende de Regionaal Inspecteur dat continuering van het onderzoek noodzakelijk was om de leiding van het ziekenhuis (Raad van Toezicht en directie) te informeren over tekortkomingen in de directievoering en over de organisatie van de zorg. Met name het zeer gescheiden functioneren van beide directieleden baarde de Inspectie ernstig zorgen. Ernstige feiten bleken niet altijd bij beide directieleden bekend en zodoende bleef correctie nogal eens achterwege. De informatie waarover de Inspectie beschikte bij het formuleren van de voorlopige conclusies, zoals vermeld in de eindrapportage van de Inspectie, berustte op de gesprekken met de betrokken patiënt, diens ouders en (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zelf alsmede op de uitgebreide correspondentie van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) met de betrokken patiënt. De informatie waarover de Inspectie beschikte bij het formuleren van de eerste drie conclusies in de paragraaf "nadere informatie over eerdere vormen van grensoverschrijdend gedrag" is gebaseerd op de verklaringen van de collega-directeur, medewerkers, ex-patiënten en hun naaste betrekkingen zoals die de Inspectie bereikt

hebben na respectievelijk als reactie op (de publiciteit rond) de dood van (verzoeksters echtgenoot; N.o.). Deze verklaringen bleken naar hun aard en inhoud over een langere periode consistent te zijn en waar nodig en mogelijk heeft de Regionaal Inspecteur in zijn rapportage meerdere lezingen naast elkaar weergegeven (...). De laatste drie conclusies (onder het kopje "Betere informatie over eerdere vormen van grensoverschrijdend gedrag"; N.o.) waren (verzoeksters echtgenoot; N.o.) reeds bekend gemaakt tijdens het gesprek d.d. 13 januari en zijn ook verwoord in de brief van de Regionaal Inspecteur d.d. 19 januari 1996. Over het disfunctioneren van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) kon derhalve geen enkele twijfel bestaan. Conclusie:

Ik onderschrijf de stelling dat het principe van hoor en wederhoor ook bij interventieonderzoek gerespecteerd dient te worden. Naar mijn oordeel is dit in deze casus waar mogelijk ook gebeurd. Na afweging van de belangen van de overledene, het belang van de instelling én het belang van een goede zorgverlening, heeft de Regionaal Inspecteur besloten het onderzoek ook in concluderende zin af te maken op basis van het reeds verkregen materiaal, zodat de conclusies van betekenis konden zijn voor de (organisatie van de) zorg. (...)

Ad b De Regionaal Inspecteur zou in zijn eindrapportage d.d. 19 februari 1996 informatie van derden hebben opgenomen waarin ook verzoekster wordt genoemd die niet juist is terwijl bovendien niet duidelijk is wie die derden zijn. Met betrekking tot het verwijt dat in de rapportage van de Inspectie gerefereerd wordt aan gesprekken met derden moet worden opgemerkt dat de Regionaal Inspecteur enige informanten (waaronder enkele directe betrekkingen van de patiënt waarover (onder het hiervoor bedoelde kopje; N.o.) van de rapportage gesproken wordt) toegezegd heeft tegenover anderen hun identiteit niet prijs te geven. Dit in verband met de grote belangstelling van de pers voor de zaak en de wijze waarop de pers begin 1996 pogingen gedaan heeft om de identiteit van de patiënt wiens verhaal de inleiding vormde tot het onderzoek, te achterhalen. Daar waar (verzoekster; N.o.) in haar hoedanigheid van echtgenote in de rapportage genoemd wordt was naar het oordeel van de Regionaal Inspecteur verificatie niet noodzakelijk omdat:

a. de mededeling (onder het kopje "De procedure die de Raad van Toezicht gevolgd heeft; N.o.) geen invloed op de conclusies had, b. de mededelingen (onder het kopje "Een reconstructie van de feiten"; N.o.) afkomstig waren van zowel (verzoeksters echtgenoot; N.o.) als de betrokken patiënt en/of zijn ouders en de mededelingen met elkaar overeenkwamen. c. de mededeling (onder het kopje "Nadere informatie over eerdere vormen van grensoverschrijdend gedrag; N.o.) vanuit meerdere bronnen afkomstig was en genuanceerd is weergegeven (beide versies van het verhaal zijn vermeld). Conclusie: De Regionaal Inspecteur heeft zijn eindrapportage gebaseerd op gegevens verkregen van informanten, waaraan hij heeft toegezegd de identiteit niet te zullen vermelden. De informatie diende ertoe om het beeld dat o.a. in de gesprekken met (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en van de betrokken patiënt en zijn ouders was verkregen te completeren en te verifiëren..."

3.3. Ten aanzien van het derde klachtonderdeel stelde de Minister het volgende:

"...De Regionaal Inspecteur zou het eindrapport ten onrechte ter kennis hebben gebracht aan de Raad van Toezicht van het APZ waar haar echtgenoot werkzaam was.

Vooropgesteld zij dat, zoals eerder opgemerkt, de aanleiding van het onderzoek geen klacht betrof, maar een melding door de Riagg

Dordrecht e.o. Daarnaast moet worden opgemerkt dat het onderzoek zich primair richtte op de handelwijze van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) in zijn hoedanigheid van psychiater en directeur behandelenzaken van het APZ (...) (functionerend onder de verantwoordelijkheid van de Raad van Toezicht). Bovendien moet worden opgemerkt dat na de melding zowel de voorzitter van de Raad van Toezicht van het APZ als (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zelf op een onderzoek hebben aangedrongen. Het was (verzoeksters echtgenoot; N.o.) daarenboven bekend dat de Regionaal Inspecteur de Raad van Toezicht op de hoogte zou stellen van zijn bevindingen. Conclusie De handelwijze van de Regionaal Inspecteur was geheel conform de afspraken en in lijn met de onderscheiden verantwoordelijkheden..."

3.4. In algemene zin deelde de Minister ten slotte nog het volgende mee:

"...De Regionaal Inspecteur heeft het onderzoek naar de handelwijze van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) in zijn hoedanigheid van psychiater en directeur behandelenzaken van het APZ (...) uitgevoerd na de melding van het Riagg Dordrecht e.o. De Regionaal Inspecteur heeft zich daarbij rekenschap gegeven van de kwetsbare positie van (verzoeksters echtgenoot; N.o.). De Regionaal Inspecteur heeft zich ingespannen om er voor te zorgen dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) gedurende het onderzoek op steun uit zijn omgeving kon rekenen. Gezien het feit dat het onderzoek naar de gedragingen van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) ook aandacht moest besteden aan de organisatie en positie van de Directeur Behandelenzaken binnen de organisatie van het APZ (...), is de rapportage van de Regionaal Inspecteur afgemaakt en onder de aandacht van de Raad van Toezicht van het APZ gebracht. De hoogst te betreuren suïcide van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) verminderde niet het belang van het rapport voor de organisatie van de zorg..."

4. De reactie van verzoekster

4.1. Verzoeksters gemachtigde reageerde in het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman als volgt op het commentaar van de Minister op het eerste klachtonderdeel:

"...

1. De Regionaal Inspecteur zou zorgvuldig en voldoende betrokken gehandeld hebben en rekening hebben gehouden met de gemoedstoestand van (verzoeksters echtgenoot; N.o.). Vanuit zijn rol en verantwoordelijkheid waren er voor de Regionaal Inspecteur verder geen redenen om zich met de behandelaar te verstaan.

2. Namens klagster handhaaf ik het standpunt verwoord in de klacht.

3. De Regionaal Inspecteur is naast het zijn van Inspecteur ook arts.

4. Hij kende (verzoeksters echtgenoot; N.o.) vanuit een eerdere betrekking. Het waren collegae.

5. Hij had derhalve de volgende kennis/wetenschap:

- kennis van de persoon (...) uit het verleden; - informatie van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) naar aanleiding van de klacht; - informatie uit de correspondentie waarvan hij had kennis genomen tussen (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en zijn gewezen patiënt.

6. Behalve (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en de patiënt kende alleen de Inspecteur deze correspondentie. Voor degene die kennis neemt van deze correspondentie moet duidelijk geweest zijn dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) ver heen was, in die zin dat hij ten tijde van het schrijven van die correspondentie psychotisch was. Juist degene die (verzoeksters echtgenoot; N.o.) als collega heeft gekend en die door zijn opleiding op de hoogte is van de psychiatrie had dit besef moeten hebben. Achteraf heeft (de heer E.; N.o.) ook vastgesteld op grond o.a. van de kennisname van deze correspondentie dat er bij (verzoeksters echtgenoot; N.o.) sprake was van een psychotische toestand.

7. De kennis van de persoon van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en de toestand waarin hij zich bevond gecombineerd met het voornemen van de directeur van het APZ om het vertrouwen in (verzoeksters echtgenoot; N.o.) als collega-directeur op te zeggen hebben aan de Inspecteur het idee gegeven dat er een risico was op suïcide.

8. Het spreekt voor zich dat de Inspecteur geen belangenbehartiger van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) was en dat hij geen taak had in diens behandeling. De Inspecteur is echter ook arts die direct geconfronteerd werd met een aanzienlijk risico van suïcide.

9. Vanuit zijn verantwoordelijkheid als arts had van hem verwacht mogen worden dat hij meer deed dan alleen aan de directie in overweging te geven om de behandelaar van (verzoeksters echtgenoot; N.o.), (de heer C.; N.o.) in te seinen.

Allereerst was (de heer C.; N.o.) de behandelaar van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) niet, ook al had (verzoeksters echtgenoot; N.o.) dat aan de Inspecteur wellicht gesuggereerd. Bedacht moet worden dat het melden van het risico bij degene die (verzoeksters echtgenoot; N.o.) wenste te lozen geen effect zou hebben ter voorkoming van de ingeschatte suïcide. Immers was ook het APZ niet de belangenbehartiger van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en ook niet diens broeders hoeder.

10. Vanuit de visie van de Inspectie die ervan uitging dat (de heer C.; N.o.) de behandelaar was van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) had de Inspectie rechtstreeks met deze contact op kunnen nemen en dat niet moeten overlaten aan het APZ. Immers zou deze informatie bij (de heer C.; N.o.) anders over zijn gekomen wanneer de Inspectie hem dit gemeld had dan wanneer het APZ hem dit zou melden. Het APZ was immers niet degene die zelf vreesde dat er sprake zou kunnen zijn van suïcide, doch het was de Inspecteur die op goede gronden tot die conclusie was gekomen.

11. De klacht blijft derhalve overeind staan dat er op dit punt door de Inspecteur inadequaet gehandeld is..."

4.2. Naar aanleiding van het commentaar van de Minister op het tweede klachtonderdeel, merkte verzoeksters gemachtigde het volgende op:

"...

1. Het eerste aspect van dit onderdeel behelst de klacht over het komen tot conclusies

terwijl het onderzoek van de klacht niet was afgerond ten tijde van het overlijden van (verzoeksters echtgenoot; N.o.).

2. De Inspecteur beargumenteert dat alles wel was onderzocht doch dat slechts het wachten nog was op de uitslag van de psychiatrische expertise door (de heer D.; N.o.). Alhoewel juist is dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) tot tweemaal toe een gesprek gehad heeft met de Inspectie wil dat niet zeggen dat daarmee alles was gezegd. Daarbij was het laatste onderdeel, nl. een psychiatrisch onderzoek, niet zonder belang. Voor een juiste beoordeling van de klacht kon dat aspect niet buiten beschouwing blijven.

3. De Inspectie heeft overigens ook informatie gebruikt die zij gekregen heeft na het overlijden van (verzoeksters echtgenoot; N.o.), o.a. naar aanleiding van de publiciteit rond de dood van (verzoeksters echtgenoot; N.o.), zoals de Inspectie verklaart (zie onder 3.2.; N.o.).

4. De inspecteur motiveert de handelwijze door te stellen dat het niet alleen ging om het functioneren van (verzoeksters echtgenoot; N.o.), doch ook over het functioneren van het APZ. Daarnaast zou de grote hoeveelheid perspublicaties reden geweest zijn voor de wijze waarop de Inspectie gehandeld heeft.

5. (Verzoekster; N.o.) heeft er geen enkel bezwaar tegen dat de Inspecteur de klacht tegen haar echtgenoot in een breder kader heeft geplaatst en ook gekeken heeft naar de communicatie binnen het APZ, doch niet valt in te zien dat de wijze waarop de Inspecteur de feiten reconstrueert (...) op enigerlei wijze heeft kunnen bijdragen tot een inzicht omtrent het functioneren binnen het APZ. Deze gehele weergave van de feiten (...) is voor het doel van de eindrapportage niet relevant.

6. Deze rapportage zou kunnen worden ingekort tot één zin waarin de Inspectie opmerkt dat aan de hand van gesprekken, brieven en reacties van derden de indruk is ontstaan dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) inderdaad al dan niet onder invloed van ziekte grensoverschrijdend heeft gehandeld. De analyse over (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zoals deze wordt gegeven, welke analyse niet werd getoetst door (verzoeksters echtgenoot; N.o.) zelf, noch door degene die in deze analyse zijdelings worden genoemd, schendt zowel de privacy van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) als van diens vrouw.

7. De uitweiding over de door de Inspectie (vermelde; N.o.) "feiten", de suggestie dat de pleegzoon suïcide zou hebben gepleegd doordat hij door (verzoeksters echtgenoot; N.o.) seksueel misbruikt zou zijn, doen niet ter zake. (Verzoeksters echtgenoot; N.o.) zelf zou er het nodige over hebben kunnen zeggen. Helaas heeft zijn dood hem daartoe niet meer in de gelegenheid gesteld. Waar de Inspectie de informatie vandaan haalt en waar de suggestie op gebaseerd is, blijft onduidelijk. Deze mededelingen (onder het kopje "Nadere informatie over eerdere vormen van grensoverschrijdend gedrag"; N.o.) kunnen op geen enkele wijze bijdragen aan zoals de Inspectie stelt de organisatie van de zorg.

8. Onder b. gaat de Inspectie in op het onderdeel van de klacht dat er informatie van derden is opgenomen die niet juist is. De Inspectie merkt op dat de informatie niet bij bijvoorbeeld (verzoekster; N.o.) geverifieerd diende te worden, daar de informatie niet geleid heeft tot de conclusies. De Inspectie geeft aan dat zij met meerdere personen

gesproken hebben die verder hun identiteit niet wensten prijs te geven. Wanneer de informatie, zoals de Inspecteur zelf aangeeft, niet gediend heeft om tot conclusies te komen, dan dient die informatie eenvoudigweg in het lichaam van het rapport niet vermeld te worden.

9. Waar het om gaat is dat zich hier weer wreekt dat (verzoeksters echtgenoot; N.o.) hier niet op heeft kunnen reageren. Hoor en wederhoor is geschonden. Het opnemen van deze passages in een eindconclusie is volstrekt overbodig. Het heeft geen betrekking op het functioneren binnen het APZ en op de communicatiestromen aldaar. De informatie plaatst slechts (verzoeksters echtgenoot; N.o.) en diens vrouw in een slecht daglicht. Afgezien van de vraag of de informatie juist is heeft het APZ aan deze informatie geen boodschap. Zoals in de klacht geformuleerd, is de informatie overigens apert onjuist..."

4.3. Ten slotte deelde de gemachtigde van verzoekster in reactie op het commentaar van de Minister op het derde klachtonderdeel het volgende mee:

"...In aanmerking nemende dat het onderzoek door de Inspectie niet plaatsvond naar aanleiding van een klacht, maar naar aanleiding van een melding van het Riagg Dordrecht e.o. en dat het onderzoek zich primair gericht heeft op de handelwijze van (verzoeksters echtgenoot; N.o.) in zijn hoedanigheid van psychiater en directeur behandelenzaken van het APZ, had de Inspectie kunnen volstaan met die aspecten die uit het onderzoek naar voren kwamen, waardoor de communicatie binnen het APZ aanleiding gaf tot opmerkingen. Men kan zich voorstellen dat uit het onderzoek gebleken is dat er geen enkele vorm van controle op elkaars functioneren was, er geen intervisie plaatsvond waardoor (verzoeksters echtgenoot; N.o.) langere tijd met zijn stemmingsstoornissen of zelfs in psychotische toestand zijn patiënten kon bedienen. Dat dit onaanvaardbaar is, spreekt voor zich. Dit punt wordt ook niet bestreden. De Inspectie had zich echter kunnen en dienen te beperken tot de bespreking van die aspecten in het verslag aan het APZ. Alle overige bestanddelen die het grootste deel uitmaken van het eindverslag dienen geen enkel doel en lijden aan de in de klacht geformuleerde onzorgvuldigheden, t.w.:

- mededelingen zonder hoor en wederhoor; - niet geverifieerde mededelingen; - mededelingen die de privacy van betrokkene en diens familie schenden..."

4.4. Met haar brief stuurde de gemachtigde van verzoekster een persoonlijke reactie van verzoekster mee. In deze reactie ging verzoekster onder andere in op de ziekte van haar echtgenoot, en op de opvang door haar en haar echtgenoot van verschillende pleegkinderen. Aan het slot van haar reactie pleitte verzoekster voor intrekking van het rapport van de inspecteur.

5. De reactie van de Minister

Naar aanleiding van het verslag van bevindingen liet de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport weten dat de reactie van verzoekster, zoals deze is weergegeven onder 4., volgens haar geen nieuwe feiten aan het licht had gebracht, en dat zij haar standpunt handhaafde. Met betrekking tot het onder 4.4. bedoelde verzoek tot intrekking van het rapport van de inspecteur stelde de Minister nog het volgende:

"...Aan het verzoek tot intrekking van het rapport kan niet worden voldaan. Het rapport is verzonden en heeft inmiddels geen functie meer in de relatie tussen het APZ en de Inspectie. De afgelopen jaren heeft het rapport bijgedragen aan een ingrijpende wijziging van zowel de samenhang in de organisatie als de instellingscultuur. In het APZ is aanzienlijk meer oog ontstaan voor grenzen en het bewaken van grenzen in contacten tussen medewerkers en patiënten..." **BEOORDELING**

. Inleiding

1. De Inspectie voor de Gezondheidszorg is belast met het bewaken van de kwaliteit van de gezondheidszorg. De verantwoordelijkheid voor het aanbieden van verantwoorde (medische) zorg, alsmede voor het waarborgen van de kwaliteit daarvan, ligt echter primair bij de desbetreffende beroepsbeoefenaren, respectievelijk zorgaanbieders. Om inhoud te kunnen geven aan hun taak beschikken Inspecteurs voor de Gezondheidszorg over verschillende onderzoekbevoegdheden, en over de specifieke bevoegdheid om een concrete zaak voor te leggen aan een medisch tuchtcollege. Een onderzoek van een inspecteur naar de handelwijze van een beroepsbeoefenaar kan de aanzet vormen tot rechtspositionele maatregelen door de betrokken zorgaanbieder of tot tuchtrechtelijke maatregelen door de tuchtrechter. 2. In deze zaak gaat het om de wijze waarop de Inspecteur voor de Gezondheidszorg te Rijswijk heeft gereageerd op een melding van een RIAGG van mogelijk grensoverschrijdend gedrag van een psychiater (de echtgenoot van verzoekster) jegens een voormalig patiënt. Deze psychiater was op het moment van de melding directeur behandelmaken van een algemeen psychiatrisch ziekenhuis. Direct na de melding, op 8 januari 1996, is de inspecteur een onderzoek begonnen. Voordat de inspecteur zijn onderzoek kon afronden met een eindrapportage, benam de betrokken psychiater zich van het leven. Vier weken later, op 19 februari 1996, bracht de inspecteur zijn eindrapportage uit.

3. De klacht van verzoekster bevat drie onderdelen. Deze worden hierna achtereenvolgens behandeld.

II. . Ten aanzien van de handelwijze van de inspecteur na zijn constatering van een suïcide-risico

1. Verzoekster heeft er in de eerste plaats over geklaagd dat de inspecteur niet adequaat heeft gereageerd nadat hij, na een gesprek op 10 januari 1996 met verzoeksters echtgenoot en na kennisneming van het voornemen van de werkgever van verzoeksters echtgenoot om het vertrouwen in hem op te zeggen en om een ontslagprocedure tegen hem te beginnen, zich had gerealiseerd dat het risico bestond dat verzoeksters echtgenoot suïcide zou plegen indien hij zou worden geïnformeerd over bedoeld voornemen van zijn werkgever.

2. Uit het onderzoek van de Nationale ombudsman is gebleken dat de inspecteur op 9 januari 1996, de dag nadat hij de melding van de RIAGG had ontvangen, een gesprek heeft gevoerd met de voorzitter van de Raad van Toezicht en met de directeur algemene zaken van het ziekenhuis waaraan verzoeksters echtgenoot verbonden was. Op de dag daarna voerde de inspecteur een gesprek met verzoeksters echtgenoot. Deze was bij die

gelegenheid vergezeld van zijn secretaresse. Tijdens dit gesprek, op 10 januari 1996, ging verzoeksters echtgenoot in op zijn relatie met de bedoelde patiënt. Nog op dezelfde dag informeerde de directeur algemene zaken de inspecteur over het voornemen van het ziekenhuis om het vertrouwen in verzoeksters echtgenoot op te zeggen. Blijkens de eindrapportage van de inspecteur van 19 februari 1996 heeft de inspecteur de directeur algemene zaken toen gewaarschuwd "voor agressiviteit al dan niet gericht tegen zichzelf (suïcidaliteit)". Voorts is gebleken dat de inspecteur bedoelde directeur algemene zaken toen heeft geadviseerd de vertrouwenspersoon van verzoeksters echtgenoot te informeren over zijn voornemen in de rechtspositionele sfeer en om hem te verzoeken adequate opvang te regelen. 3. Volgens verzoekster had de inspecteur er op dat moment niet mee mogen volstaan de directeur algemene zaken van het betrokken ziekenhuis te waarschuwen voor een mogelijk te verwachten tegen zichzelf gerichte reactie van verzoeksters echtgenoot. Volgens haar had de inspecteur ten minste de huisarts van verzoeksters echtgenoot op de hoogte moeten stellen van de mogelijke gevolgen van de rechtspositionele maatregelen tegen haar echtgenoot, en had de inspecteur bij de Raad van Toezicht moeten aandringen op matiging. In dat verband wees verzoekster er op dat naast haar echtgenoot en de betrokken ex-patiënt van hem uitsluitend de inspecteur op de hoogte was van de correspondentie tussen hen. Volgens haar moest het voor iemand die kennisnam van die correspondentie duidelijk zijn geweest dat haar echtgenoot ten tijde van het schrijven van deze correspondentie psychotisch was. Gelet op het feit dat het ziekenhuis niet de belangenbehartiger was van haar echtgenoot, had de inspecteur rechtstreeks contact kunnen opnemen met bedoelde vertrouwenspersoon, aldus verzoekster. Volgens haar zou de desbetreffende informatie bij deze vertrouwenspersoon anders zijn overgekomen wanneer de inspecteur hem die had gegeven, dan wanneer die, zoals in dit geval is gebeurd, afkomstig was van de zijde van het ziekenhuis.

4. De inspecteur heeft er in zijn brief van 5 juni 1997 aan verzoeksters gemachtigde (zie **BEVINDINGEN**, onder 1.8.) op gewezen dat hij zich er van heeft vergewist dat er rond verzoeksters echtgenoot een netwerk actief was van vrienden en bekenden die voor de noodzakelijke opvang en steun zouden kunnen zorgen, en dat hij van mening is dat hij geen anderen over de mogelijkheid van suïcidaliteit had behoeven te informeren.

5. De Minister heeft in het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman benadrukt dat de inspecteur niet de raadsman of de behandelaar van verzoeksters echtgenoot was, en dat er voor de inspecteur vanuit zijn rol en verantwoordelijkheid geen redenen waren om zich te verstaan met de behandelaar van verzoeksters echtgenoot.

6. De vertrouwenspersoon, en voormalig behandelaar, van verzoeksters echtgenoot is op 10 januari 1996 door de directeur algemene zaken van het ziekenhuis op de hoogte gesteld van de voorgenomen maatregelen van het ziekenhuis jegens verzoeksters echtgenoot. Dit gebeurde (mede) op verzoek van de inspecteur. Voorts was deze vertrouwenspersoon aanwezig tijdens het gesprek dat de inspecteur op 13 januari 1996 heeft gevoerd met verzoeksters echtgenoot en zijn advocate. Tijdens dit gesprek zijn onder meer de onderzoekbevindingen van de inspecteur tot aan dat moment aan de orde geweest. Daartoe behoorden ook de resultaten van zijn onderzoek naar de inhoud van de

brieven van verzoeksters echtgenoot aan bedoelde patiënt. Gelet hierop kon de inspecteur er in redelijkheid van uitgaan dat deze vertrouwenspersoon voldoende op de hoogte was van de relevante feiten, en dat hij zichzelf een weloverwogen oordeel kon vormen over de mogelijke reactie van verzoeksters echtgenoot, en over eventueel noodzakelijke hulp aan hem.

7. Gezien het feit dat de inspecteur op 10 januari 1996 de algemeen directeur er op heeft gewezen dat verzoeksters echtgenoot mogelijk zou reageren op de wijze zoals hij uiteindelijk heeft gedaan en gelet op het feit dat hij deze algemeen directeur heeft gevraagd betrokkenes vertrouwenspersoon op de hoogte te stellen, bestaat er geen grond de inspecteur te verwijten dat hij op dit punt niet adequaat heeft gehandeld. Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging dan ook behoorlijk.

III. . Ten aanzien van de inhoud van de eindrapportage van de inspecteur

1. Verzoekster heeft in de tweede plaats geklaagd over de inhoud van de eindrapportage van de inspecteur van 19 februari 1996. Volgens haar heeft de inspecteur een oordeel gegeven terwijl het onderzoek niet was afgerond en haar echtgenoot niet meer in staat was om te reageren. Daarnaast acht zij het niet juist dat de inspecteur in zijn rapportage informatie van derden heeft opgenomen die niet klopt, terwijl bovendien niet duidelijk is wie die derden zijn. In dat verband stelde verzoekster dat de inspecteur de privacy van haar echtgenoot en van haarzelf heeft geschonden door in zijn rapportage citaten uit brieven en geschriften van haar echtgenoot te vermelden, en door in zijn rapportage een analyse op te nemen over haar echtgenoot.

2. Uit het onderzoek van de Nationale ombudsman is gebleken dat de inspecteur in zijn rapportage van 19 februari 1996 uitvoerig is ingegaan op onder meer de relatie tussen verzoeksters echtgenoot en één van zijn ex-patiënten. Daarbij heeft de inspecteur een aantal citaten opgenomen uit correspondentie van verzoeksters echtgenoot aan deze patiënt. Voorts bevat de rapportage van de inspecteur informatie over verzoeksters opstelling ten aanzien van die relatie, en informatie van niet nader aangeduide derden. Op basis van zijn onderzoekbevindingen heeft de inspecteur een aantal conclusies geformuleerd over de handelwijze van de echtgenoot van verzoekster.

3. Ten aanzien van zijn onderzoek stelde de inspecteur in zijn brief van 5 juni 1997 aan verzoeksters gemachtigde dat de inspectie in deze zaak een rol heeft vervuld als onderzoekende, toetsende en beoordelende instantie. In dat verband wees de inspecteur erop dat de inspectie die rol vervulde ten behoeve van de Raad van Toezicht, de betrokken patiënt, de melder alsmede verzoeksters echtgenoot. Volgens de inspecteur had het onderzoek veel zaken aan het licht gebracht die duiden op onzorgvuldig respectievelijk onprofessioneel handelen van verzoeksters echtgenoot. Daardoor had de Raad van Toezicht van het ziekenhuis zich genoodzaakt gezien ingrijpende besluiten te nemen, en had de inspecteur zich genoodzaakt gezien om verzoeksters echtgenoot te verzoeken om mee te werken aan een psychiatrisch onderzoek en hem te melden dat er gronden waren voor een nadere toetsing door de tuchtrechter.

4. De Minister wees er in het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman op

dat het in deze kwestie voor de inspecteur zowel ging om het functioneren van verzoeksters echtgenoot als om het functioneren van het ziekenhuis. Volgens de Minister was de inspecteur van mening dat het onderzoek na het overlijden van verzoeksters echtgenoot moest en kon worden gecontinueerd omdat in de media een relatie werd gelegd tussen de schorsing van verzoeksters echtgenoot en zijn overlijden, en de schuld van het overlijden van verzoeksters echtgenoot bij het ziekenhuis werd gelegd. Daarnaast achtte de inspecteur voortzetting van het onderzoek noodzakelijk om de leiding van het ziekenhuis te informeren over tekortkomingen in de directievoering en over de organisatie van de zorg. Voorts wees de Minister er onder meer op dat de onderzoekbevindingen van de inspecteur geen enkele twijfel lieten bestaan over het disfunctioneren van verzoeksters echtgenoot.

5. In deze zaak ging het niet om een onderzoek naar aanleiding van een klacht, maar om een onderzoek naar aanleiding van een melding. Omdat de zaak niet als klacht was voorgelegd aan de inspecteur, was er geen sprake van een klager ten behoeve van wie de inspecteur een gemotiveerd oordeel over de gegrondheid van een klacht diende te geven. De inspecteur kon zich bij zijn onderzoek dan ook vooral richten op de vraag in hoeverre de kwaliteit van de zorg in dit geval in het geding was, op de vraag in hoeverre de organisatie van de zorg in het ziekenhuis (mede) debet was aan de gesignaleerde problemen, en op de vraag of er aanleiding bestond om de zaak voor te leggen aan het medisch tuchtcollege of om andere stappen tegen betrokkene te nemen.

6. De Nationale ombudsman stelt voorop dat het op zichzelf, ook na het overlijden van verzoeksters echtgenoot, terecht was dat de inspecteur een oordeel gaf over de handelwijze van verzoeksters echtgenoot. Het antwoord op de vraag of verzoeksters echtgenoot juist had gehandeld, was immers van belang voor het onderzoek naar eventuele knelpunten in de organisatie van het ziekenhuis. Gezien de informatie waarover de inspecteur op het moment van het overlijden van verzoeksters echtgenoot beschikte, kan niet worden gezegd dat hij onvoldoende gegevens had om betrokkene's handelwijze zorgvuldig te kunnen beoordelen. Noch het feit dat verzoeksters echtgenoot niet meer heeft kunnen reageren op de hem toegezonden voorlopige conclusies, noch het feit dat het beoogde psychiatrische onderzoek niet heeft plaatsgevonden, kan daar aan afdoen. In zoverre is de onderzochte gedraging op dit onderdeel behoorlijk.

7. Daarnaast moet worden vastgesteld dat de inspecteur met zijn uitvoerige "reconstructie van de feiten" in zijn rapportage veel gevoelige informatie over verzoeksters echtgenoot, en in mindere mate ook over verzoekster, op schrift heeft gesteld. Deze informatie was voor een deel afkomstig uit de correspondentie van verzoeksters echtgenoot met de desbetreffende ex-patiënt. Voorts heeft hij onder het kopje "nadere informatie over eerdere vormen van grensoverschrijdend gedrag" belastende informatie over verzoeksters echtgenoot opgenomen die afkomstig was van niet nader aangeduide derden. De vraag is of dit na de dood van verzoeksters echtgenoot noodzakelijk was.

8. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de inspecteur zich in zijn rapportage voor wat betreft de beschrijving en de beoordeling van het gedrag van verzoeksters echtgenoot gelet op het feit dat hij intussen was overleden aanzienlijk had kunnen en had moeten

beperken. Waar enerzijds kennelijk geen enkele twijfel kon bestaan over betrokkene's disfunctioneren in zijn functie en waar anderzijds, door betrokkene's overlijden, niet meer behoefde te worden bepaald of tegen hem nadere stappen moesten worden ondernomen, diende het opnemen van bedoelde gevoelige en belastende informatie in de eindrapportage, in de uitgebreidheid waarmee dat is gebeurd, geen wezenlijk doel. De inspecteur had zich in zijn rapportage voor wat betreft het functioneren van verzoeksters echtgenoot dan ook kunnen beperken tot een korte samenvatting van zijn bevindingen en tot bedoelde vaststelling van diens disfunctioneren. Voor zover verzoekster de juistheid van die vaststelling had willen toetsen, had de inspecteur haar eventueel inzage kunnen geven in de stukken waarover hij beschikte. Door in zijn eindrapportage uitgebreid bedoelde gevoelige en belastende informatie op te nemen, heeft de inspecteur onnodig de privacy van betrokkene's aangetast. In zoverre is de onderzochte gedraging op dit onderdeel niet behoorlijk.

I. V. Ten aanzien van het ter kennis brengen van de rapportage aan de Raad van Toezicht

1. Verzoekster heeft er in de derde plaats over geklaagd dat de inspecteur zijn eindrapportage ter kennis heeft gebracht aan de Raad van Toezicht van het betrokken ziekenhuis. Volgens haar zijn aldus onnodig privacy-gegevens van haar echtgenoot vrijgekomen.
2. De inspecteur wees er in zijn brief van 5 juni 1997 op dat hij onderkende dat de inhoud van zijn rapportage het beeld van verzoeksters echtgenoot kan hebben geschaad, maar dat hij zijn rapportage uitsluitend aan betrokkene's gemachtigde en aan de voorzitter van de Raad van Toezicht van het ziekenhuis beschikbaar had gesteld. Hij voegde daar aan toe dat hij er van uitging dat zijn rapportage prudent zou worden behandeld, en dat geen anderen dan de direct betrokkene's inzage in zijn rapportage zouden krijgen.
3. De Minister wees er op dat de toezending van de rapportage aan de Raad van Toezicht geheel conform de vooraf met verzoeksters echtgenoot gemaakte afspraak was. Daarnaast was de handelwijze van de inspecteur op dit punt volgens haar in lijn met de onderscheiden verantwoordelijkheden.
4. Uit de eindrapportage van de inspecteur blijkt dat zijn onderzoek zich niet alleen heeft gericht op de handelwijze van verzoeksters echtgenoot, maar ook op de organisatie van de zorg binnen het betrokken ziekenhuis. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman was juist in dit deel van het onderzoek van de inspecteur een belangrijke reden gelegen om na het overlijden van verzoeksters echtgenoot het onderzoek af te ronden met een eindrapportage. De kanttekeningen die de inspecteur heeft geplaatst bij de directievoering en bij de organisatie van de zorg konden immers een belangrijke bijdrage leveren aan structurele verbeteringen binnen het ziekenhuis. Gezien deze kanttekeningen van de inspecteur spreekt het voor zich dat hij zijn eindrapportage ter kennis heeft gebracht van de Raad van Toezicht van het ziekenhuis. De conclusies van de inspecteur noopten immers tot maatregelen in de organisatorische sfeer.
5. Uit het voorgaande volgt dat de inspecteur juist heeft gehandeld door zijn

eindrapportage van 19 februari 1996 niet alleen aan de gemachtigde van verzoeksters echtgenoot maar ook aan de Raad van Toezicht van het betrokken ziekenhuis te doen toekomen. Hieraan doet niet af dat, zoals onder III. is overwogen, de inspecteur zich in zijn rapportage met betrekking tot de beschrijving van de feitelijke gedragingen van verzoeksters echtgenoot en de beweringen daarover van derden had dienen te beperken. Op dit punt is de onderzochte gedraging behoorlijk. **CONCLUSIE** De klacht over de onderzochte gedraging van de Inspecteur voor de Gezondheidszorg te Rijswijk, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, is niet gegrond ten aanzien van zijn reactie op het door hem geconstateerde risico van suïcide, ten aanzien van het geven van een oordeel over betrokkenes handelwijze, en ten aanzien van het ter kennis brengen van zijn rapportage aan de Raad van Toezicht, en gegrond ten aanzien van de inhoud van de rapportage, voor zover daarin gedetailleerde informatie over verzoeksters echtgenoot en informatie van de zijde van derden is opgenomen.